

Sygn. akt VIII U 1455/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 r. w Gdańsku

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 2 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe poczynając od dnia 01 lipca 2013r.
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz K. B. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i oddala wniosek w pozostałym zakresie.

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.08.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nie przyznał ubezpieczonemu K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS o braku niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu opisał swoje schorzenie laryngologiczne stanowiące chorobę zawodową i podkreślił, że stan jego zdrowia nie uległ poprawie w stosunku do stanu jaki był podstawą do uznania częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Ubezpieczony na rozprawie w dniu 15.04.2014 r. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od organu rentowego kosztów postępowania według załączonego spisu kosztów.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, a w uzasadnieniu powołał się na argumentację zawartą uprzednio w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

K. B., ur. (...), posiada wykształcenie wyższe, zawód wyuczony nauczyciel matematyki, wykonywał zawód nauczyciela od 1958r. do 31.05.2005r. (niesporne, vide: wywiad zawodowy w aktach dokumentacji lekarskiej ZUS).

Decyzją z dnia 20.05.2005 r. Powiatowy Inspektor Sanitarny w K. stwierdził u ubezpieczonego chorobę zawodową narządu głosu – niedowład mięśni napinających i przywodzących fałdy głosowe z niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonią (niesporne, vide: decyzja nr (...) -k. 1 dokumentacji lekarskiej).

Ubezpieczony od dnia 29.06.2005 r. do dnia 30.06.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (niesporne, vide akta rentowe- decyzje –k. 40-41, 54-55, 68-69, 80-81, akta sprawy VIII U 4324/05).

Ubezpieczony w dniu 14.05.2013 r. r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową..

Został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17.06.2013 r. r. nie uznał go za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową. Lekarz orzecznik rozpoznał u niego nieżyt zanikowy błony śluzowej gardła.

Następnie, wobec wniesionego przez ubezpieczonego sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29.07.2013 r. również uznała go za zdolnego do pracy . Rozpoznała

nieżyt zanikowy błony śluzowej gardła, cukrzyce typu II insulinozależną, zaćmę obu oczu do leczenia operacyjnego.

Zaskarżoną w sprawie decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (niesporne, vide: wniosek- k. 86 akt rentowych, opinia lekarska LO– k. 13 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 89 akt ubezpieczeniowych, sprzeciw – k. 20 dok. lek. ZUS, opinia lekarska KO– k. 53 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 93 akt ZUS, decyzja – k. 94 akt ubezpieczeniowych).

W celu ustalenia, czy stan zdrowia ubezpieczonego w związku z chorobą zawodową wskazuje, że jest on nadal całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej z powodu istotnego naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu , w tym na czym polega istotna poprawa stanu zdrowia strony w stosunku do stanu, jaki był podstawą do uznania niezdolności do pracy opisanego w dokumentacji lekarskiej ZUS, wymagane były wiadomości specjalne, w związku z czym Sąd, na podstawie art. 279, 284 i 292 k.p.c., dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego: otolaryngologa zgodnie z rodzajem schorzeń występujących u wnioskodawcy.

Biegły rozpoznał u wnioskodawcy wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych z cechami niewydolności szpary głośni, obustronny niedowład mięśni głosowych spowodowany nadmiernym wysiłkiem głosowym, przewlekły zanikowy nieżyt błony śluzowej gardła.

Stwierdził on częściową niezdolność wnioskodawcy do pracy w zawodzie nauczyciela w związku z chorobą zawodową od czasu orzeczenia niezdolności do pracy stwierdzonej przez lekarza medycyny pracy tj. : od 18.05.2005 r. i wskazał, że ubezpieczony nie rokuje powrotu zdolności do pracy w zawodzie nauczyciela (vide: opinia sądowno-lekarska- k. 29-30 , akt sprawy).

Organ rentowy nie podzielił wniosków opinii biegłego otolaryngologa. Pozwany podał, że konsultant ZUS stwierdził przewlekły zanikowy nieżyt gardła; w badaniu stroboskopowym krtani widoczne jest pełne zwarcie fonacyjne fałdów głosowych, a ubezpieczony nie nadużywa głosu od 2005 r. , od kiedy przeszedł na emeryturę i nie pozostaje w narażeniu zawodowym (vide: pismo pozwanego – k. 42-43 akt sprawy, 55-56).

Biegły otolaryngolog w opinii uzupełniającej, w odniesieniu do zarzutów pozwanego podtrzymał dotychczasową opinię i podkreślił, że niezdolność do pracy ubezpieczonego w związku z chorobą zawodową jest trwała (vide: opinia uzupełniająca-k. 45,49 akt sprawy).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych i dokumentacji lekarskiej ZUS, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Brak było zatem, w ocenie Sądu, przesłanek, by odmówić im przymiotu wiarygodności. Nadto, Sąd dokonał ustaleń na podstawie opinii biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2009 r. nr 167, poz. 1322 ze zm.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Według treści art. 17 ust. 1 wskazanej ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

W myśl przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z ust. 2 art. 17 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Wskazać należy, iż renta z tytułu niezdolności do pracy jest okresowym świadczeniem pieniężnym z ubezpieczenia społecznego, przysługującym okresowo bądź dożywotnio. Art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określa pojęcie osoby niezdolnej do pracy i w jej rozumieniu jest to osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W świetle art. 13 cytowanej ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś okresową niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej istnieją rokowania odzyskania zdolności do pracy.

Natomiast przepis art. 59 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy stanowi, iż osobie, która spełniła warunki do przyznania renty z tytułu choroby zawodowej, przysługuje renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta okresowa

- jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa, przy czym renta okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji organu rentowy.

Okolicznością sporną w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres, tj.: po dacie 30.06.2013r.

Sąd zatem za kluczowe dla rozstrzygnięcia tej kwestii uznał zasięgnięcie opinii biegłego sądowego otolaryngologa, stosownie do rodzaju schorzeń występujących u wnioskodawcy, uznając, iż jest to biegły kompetentny do wypowiedzenia się o aktualnym stanie zdrowia wnioskodawcy z uwagi na rodzaj rozpoznanych u ubezpieczonej i leczonych dolegliwości stanowiących chorobę zawodową.

Biegły otolaryngolog stwierdził trwałą częściową niezdolność do pracy w zawodzie nauczyciela w związku chorobą zawodową po 30.06.2013 r. Wskazał, że ubezpieczony nie rokuje powrotu zdolności do pracy w zawodzie nauczyciela z uwagi na stan narządu głosu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy przyjął przedstawioną opinię biegłego za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie jest ona miarodajna, wnioski w niej wysnute logiczne i właściwe, a jej uzasadnienie jest przekonujące. Opinia została wydana po uprzednio przeprowadzonym badaniu wnioskodawcy oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach dokumentacją medyczną. Biegły w sposób jasny wskazał, dlaczego uznał skarżącego za nadal trwale częściowo niezdolnego do pracy, a Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia opinii. W szczególności biegły odniósł się do posiadanego przez wnioskodawcę wykształcenia i wykonywanego przez niego zawodu i ocenił jego zdolność do kontynuowania dotychczasowego zatrudnienia odpowiednio do jego stanu zdrowia.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego powyższa opinia biegłego stanowi wystarczający materiał do oceny zdolności ubezpieczonego do pracy.

Sąd uznał zatem, stosownie do w/wym opinii, a w szczególności mając na uwadze kompetencję ograniczoną w zasadzie do możliwości opiniowania stanu zdrowia ubezpieczonego zgodnie z zakresem posiadanej specjalizacji, że bez wątplenia stanowisko biegłego przemawia za uznaniem ubezpieczonego za trwale częściowo niezdolnego do wykonywania pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową po dniu 30.06.2013 r.

Należy również podkreślić, iż okoliczność podnoszona przez pozwanego, że ubezpieczony przeszedł na emeryturę i nie pozostaje w narażeniu zawodowym, nie ma wpływu na prawo do renty, gdyż emerytura nie wprowadza zakazu zatrudnienia.

W konkluzji, Sąd, na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, uznał iż ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do świadczenia rentowego, co skutkuje uznaniem jego odwołania za zasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe poczynając od dnia 01.07.2013 r.

Sąd Okręgowy w punkcie II wyroku zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego reprezentowanego przez radcę prawnego zwrot kosztów zastępstwa procesowego na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Zgodnie z treścią § 11 ust. 2 tego rozporządzenia stawka minimalna radcy prawnego za prowadzenie sprawy o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynosi 60 zł.

SSA w SO Hanna Witkowska-Zalewska